

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. gruodžio 21 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Godos Ambrasaitės-Balynienės (pranešėja), Andžej Maciejewski, Dalios Vasarienės (kolegijos pirmininkė), teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal pareiškėjo K. A. kasacinį skundą dėl Šiaulių apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjo 2022 m. vasario 2 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal pareiškėjo K. A. patikslintą pareiškimą dėl fizinio asmens bankroto bylos iškėlimo, suinteresuoti asmenys Vokietijos Federacinės Respublikos federalinė muitų išieškojimo vykdymo tarnyba prie Hanoverio centrinės muitinės ir jos reikalavimo išieškojimą vykdanči Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, antstolė Irma Ežerskienė.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl teisės normų, reglamentuojančių kreditorių reikalavimus, kurie negali būti nurašomi baigus fizinio asmens bankroto procesą, aiškinimo ir taikymo.
2. Pareiškėjas K. A. patikslintu pareiškimu prašė teismo iškelti jam bankroto bylą. Nurodė, kad dirbo UAB „Joagra“ tolimųjų reisų vairuotoju. 2002 m. vasario 24 d., jam gabenant krovinį, Vokietijos muitinė krovinį patikrino, jame rado paslėptas cigaretes ir jas konfiskavo. Nors pareiškėjas buvo tik vairuotojas ir nežinojo apie krovinyje paslėptas cigaretes, 2006 m. jis gavo Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – VMI) sprendimą, kuriame nurodyta, kad ji administruoja Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės reikalavimą sumokėti 162 312,04 Eur akcizo mokesčių už krovinyje rastą paslėptą tabaką. Pareiškėjas turi nuolatinį darbą, gauna pajamų, tačiau jis negali padengti visos šios skolos. Preliminarūs pareiškėjo išiskolinimai yra 162 312,04 Eur Vokietijos muitinei ir 6366,73 Eur vykdymo išlaidų antstolei I. Ežerskienei, jie ženkliai viršija 25 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintas minimaliąsias mėnesines algas (toliau – MMA).

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

3. Šiaulių apylinkės teismas 2021 m. gruodžio 15 d. nutartimi atsisakė pareiškėjui iškelti fizinio asmens bankroto bylą.
4. Teismas nustatė, kad VMI 2006 m. gegužės 17 d. gavo Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės prašymą vykdyti reikalavimą Nr. ZVD 330 - Z 4608 B - LT 81/06 dėl 162312,04 Eur tabako akcizų mokesčio ir su juo susijusių sumų skolos išieškojimo iš pareiškėjo, prašoma išieškotas sumas pervesti Štralzundo pagrindinei muitinės tarnybai. VMI, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 33 straipsnio 8 punktu, 34 straipsniu, 106 straipsnio 1 dalies 4 punktu ir Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksu (toliau – ir [CPK](#)), 2006 m. birželio 20 d. priėmė sprendimą išieškoti iš pareiškėjo 162 312,04 Eur (560 431 Lt) skolą ir apie tai informavo pareiškėją. Sprendimo priverstinis vykdymas buvo perduotas antstolei, vėliau sustabdytas pareiškėjui apskundus Vokietijos kompetentingos institucijos sprendimą, tačiau vėliau vėl atnaujintas. Integruotoje baudžiamojo proceso sistemoje (IBPS) duomenų apie ikiteisminius tyrimus dėl galimų nusikaltamų veikų, susijusių su pareiškimu nurodomu cigarečių gabenimu, nėra. Pareiškėjo nurodytų turimų įsiskolinimų kreditoriams suma yra 162 312,04 Eur, kitų įsiskolinimų kreditoriams pareiškėjas neturi.
5. Teismas nurodė, kad pagal Lietuvos Respublikos fizinių asmenų bankroto įstatymo (toliau – FABĮ) 5 straipsnio 8 dalį teismas atsisako iškelti fizinio asmens bankroto bylą, jeigu pareiškimo iškelti fizinio asmens bankroto bylą nagrinėjimo metu teismas nustato, kad fizinio asmens būklė neatitinka šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalyje nurodytosios. Nustatant fizinio asmens būklę, nėra įskaitomi kreditorių reikalavimai, kurie šio įstatymo 29 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka negali būti nurašyti. Taigi, teismui nustatčius, kad asmuo turi tik tokių skolinių įsipareigojimų, iš kurių kylantys reikalavimai pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį pasibaigus bankroto bylai nenurašomi, arba jeigu ir yra nurašomų reikalavimų, bet jų suma neviršija 25 MMA, toks fizinis asmuo negali būti pripažintas nemokiu ir bankroto byla jam negali būti iškelta.
6. Teismas nusprendė, kad mokesstinę prievolę Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės lėmė neteisėti pareiškėjo veiksmai, todėl neįvykdyta mokesstinė prievolė vertintina kaip žala civilinės atsakomybės požiūriu ir negali būti nurašyta pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį. Pareiškėjas neturi kitų skolinių įsipareigojimų, kurių mokėjimo terminai suėję. Nenustačius pareiškėjo nemokumo, bankroto byla jam negali būti keliama.

7. Šiaulių apygardos teismas, išnagrinėjęs bylą pagal pareiškėjo atskirąjį skundą, 2022 m. vasario 2 d. nutartimi Šiaulių apylinkės teismo 2021 m. gruodžio 15 d. nutartį paliko nepakeistą.
8. Apeliacinės instancijos teismas nurodė, kad, pagal kasacinio teismo formuojamą praktiką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-26-611/2019](#)), jei susidariusi mokesstinė nepriemoka yra kilusi dėl pareiškėjo įvykdytos nusikalstamos veikos ir yra tiesioginė tokios veikos pasekmė, atsizvelgiant į FABĮ paskirtį ir tikslus, ši mokesstinė prievolė turi būti vertinama kaip žala civilinės atsakomybės požiūriu, kuri pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalies 1 punktą nėra nurašoma. Skirtingai nei iš teisėtai asmens vykdomos veiklos susidariusi mokesstinė nepriemoka, iš nusikalstamos veikos susidariusi mokesstinė nepriemoka nėra įprasta prievolė, o pagal savo esmę yra žala valstybei negautų mokesčių forma, kuriuos valstybė būtų gavusi, jeigu nebūtų buvusi įvykdyta nusikalstama veika.
9. Apeliacinės instancijos teismas nurodė, kad pareigos apskaičiuoti mokestį (akcizo mokestį už tabaką) vengimas vertintinas kaip neteisėta veika, dėl kurios yra nustatyta administracinė ir (ar) baudžiamoji atsakomybė, todėl vien ta aplinkybė, kad pareiškėjas nebuvo apkaltintas dėl nusikalstamų veikų, nesudaro pagrindo vertinti, kad mokesstinė skola Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės gali būti nurašyta pareiškėjo bankroto procese. Iš bendros pareiškėjo skolos sumos atėmus nurodytus negalimus nurašyti reikalavimus (162 312,04 Eur), likusi pradelstų įsipareigojimų suma neviršija 25 MMA ribos (galiojusios pareiškimo padavimo metu), būtinos pareiškėjo nemokumui konstatuoti.

III. Kasacinio skundo teisiniai argumentai

10. Kasaciniu skundu pareiškėjas prašo panaikinti Šiaulių apylinkės teismo 2021 m. gruodžio 15 d. nutartį ir Šiaulių apygardos teismo 2022 m. vasario 2 d. nutartį ir iškelti jam fizinio asmens bankroto bylą. Kasacinis skundas grindžiamas šiais pagrindiniais argumentais:
 - 10.1. Byloje esantys duomenys patvirtina, kad pareiškėjo prievolė Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės yra mokesstinė prievolė, kilusi dėl įvežtų akcizais apmokestinamų prekių – cigarečių. Mokesstinė prievolė gali būti vertinama kaip žala civilinės atsakomybės požiūriu tik tuo atveju, kai ją lėmė nusikalstami veiksmai, o pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį, negali būti nurašomi reikalavimai dėl žalos, padarytos nusikalstama veika, atlyginimo. Ne visi neteisėti veiksmai yra nusikaltimai. Mokesstinė prievolė gali būti vertinama kaip žala tik tada, kai ji atsiranda padarius nusikalstamus veiksmus.
 - 10.2. Kasacinio teismo 2019 m. vasario 28 d. nutartyje civilinėje byloje [Nr. 3K-3-78-313/2019](#) nurodyta, kad negalima teigti, jog mokesstiniai pažeidimai savaime yra administraciniai nusižengimai, o mokesstinė bauda yra administracinė nuobauda. Byloje nėra duomenų, kad pareiškėjui buvo paskirta administracinė ar mokesstinė bauda. Atitinkamai byloje nebuvo pagrindo spręsti, kad pareiškėjo mokesstinė skola Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės negali būti nurašyta pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį. Teismai mokesstinę prievolę nepagrįstai vertino kaip neteisėtą veiką, dėl kurios yra nustatyta administracinė ir (ar) baudžiamoji atsakomybė.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl baigus fizinio asmens bankroto procesą negalimų nurašyti kreditorių reikalavimų atlyginti nusikalstama veika padarytą žalą

11. FABĮ 1 straipsnio 1 dalyje apibrėžiama šio įstatymo paskirtis – sudaryti sąlygas atkurti sąžiningų fizinio asmens, ūkininko ir kito fizinio asmens, kuris verčiasi individualia veikla, kaip ji apibrėžta Lietuvos Respublikos įstatymu, mokumą užtikrinant kreditorių reikalavimų tenkinimą šio įstatymo nustatyta tvarka siekiant teisingos skolininko ir jo kreditorių interesu pusiausvyros. Taigi, fizinio asmens bankroto instituto tikslas – subalansuoti nemokaus (t. y. nepajėgiančio vykdyti savo mokėjimo prievolių) fizinio asmens ir jo kreditorių interesus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. liepos 15 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-378-915/2016](#), 24 punktas).
12. FABĮ sudaromos sąlygos fiziniams asmenims, iš esmės pablogėjus jų finansinei būklei, per protingą terminą pagal galimybes tenkinti kreditorių reikalavimus ir, pasibaigus šiam terminui, įstatyme nustatytais sąlygomis būti atleistiems nuo tolesnio skolų mokėjimo (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 13 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-26-611/2019](#), 14 punktas ir jame nurodyta kasacinio teismo praktika). Įvykdžius specialias FABĮ nustatytas bankroto procedūras, tie kreditorių reikalavimai, kurie buvo nurodyti fizinio asmens kreditorių reikalavimų tenkinimo ir jo mokumo atkūrimo plane, nurašomi, t. y. jie nebeturi būti vykdomi. Tai yra specialus įstatymo nustatytas prievolės pasibaigimo pagrindas. Prievolė pasibaigia pasibaigus fizinio asmens bankroto procesui, t. y. isiteisėjus teismo nutarčiai baigti fizinio asmens bankroto bylą. Tačiau siekiant užtikrinti teisingą skolininko ir jo kreditorių interesų pusiausvyrą įstatyme kartu nustatyti ir tam tikri atvejai, kai kreditorių reikalavimai nėra nurašomi ir jie yra vykdomi nepriklausomai nuo fizinio asmens bankroto proceso pabaigos. Toks kreditorių reikalavimų sąrašas yra įtvirtintas FABĮ 29 straipsnio 7 dalyje (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 31 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-72-1075/2021](#), 15 punktas).
13. Nurašomų ir nenurašomų kreditorių reikalavimų sąrašas turi reikšmės ne tik fizinio asmens bankroto bylos pabaigos rezultatui – kreditorių reikalavimų nurašymo apimčiai, bet visų pirma ir fizinio asmens bankroto bylos iškėlimo stadijai, t. y. vienos iš fizinio asmens bankroto sąlygų – fizinio asmens nemokumo – nustatymui. Remiantis FABĮ 5 straipsnio 8 dalies 1 punktu, nustatant fizinio asmens nemokumo būklę nėra iškaitomi kreditorių reikalavimai, kurie šio įstatymo 29 straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka negali būti nurašyti. Taigi, teismui nustatius, kad asmuo turi tik tokių skolinių įsipareigojimų, iš kurių kylantys reikalavimai pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį pasibaigus bankroto bylai nenurašomi, arba jeigu ir yra nurašomi reikalavimai, bet jų suma neviršija 25 MMA, toks fizinis asmuo negali būti pripažintas nemokiu ir jam bankroto byla negali būti iškelta (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. spalio 24 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-380-690/2018](#), 24 punktas).
14. Pagal FABĮ 29 straipsnio 7 dalį baigus fizinio asmens bankroto procesą nenurašomi reikalavimai dėl nusikalstama veika padarytos žalos atlyginimo, lėšų vaikui (jvaikiui) išlaikyti (alimentų) ir reikalavimai, kurie kyla iš fizinio asmens pareigos sumokėti valstybei baudas, paskirtas už fizinio asmens padarytus administracinius nusižengimus, arba nusikalstamas veikas, kitų įstatymų pažeidimus, įkeitimu ir (ar) hipoteka užtikrinti kreditorių reikalavimai, jeigu šie kreditoriai ir fizinis asmuo susitarė dėl įkeisto turto išsaugojimo fizinio asmens bankroto proceso metu, nebent šio įstatymo 4 straipsnio 4 dalies 10 punkte nurodytame susitarime susitarta kitaip.

15. Kasacinio teismo praktikoje ne kartą pažymėta, kad FABI 29 straipsnio 7 dalyje išdėstyti reikalavimai, kurie turi būti vykdomi net ir pasibaigus fizinio asmens bankroto procesui, sąrašas yra išsamus, ir kadangi išreiškia išimti iš bendro principo, kad reikalavimai gali būti nurašomi, negali būti aiškinamas plačiai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. liepos 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-378-915/2016, 34 punktas; 2018 m. spalio 24 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-380-690/2018](#), 24 punktas). Pavyzdžiui, aiškindamas šioje teisės normoje įtvirtintą sąvoką „administracinis nusizengimas“, kasacinis teismas yra nurodęs, kad padarytos pavojingos veikos nurodymas Lietuvos Respublikos administracinių nusizengimų kodekse yra būtinas administracinio nusizengimo požymis, kurio nenustačius padaryta veika nelaikoma administraciniu nusizengimu. Atitinkamai MAI pagrindu paskirta baudanepatenka į FABI 29 straipsnio 7 dalyje įtvirtintą išimtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2019 m. vasario 28 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. 3K-3-78-313/2019](#), 18, 32 punktai).
16. FABI 29 straipsnio 7 dalies nuostata, jog nenurašomi reikalavimai dėl nusikalstama veika padarytos žalos atlyginimo, įstatyme įtvirtinta Lietuvos Respublikos Konstituciniam Teismui 2017 m. gegužės 19 d. nutarimu pripažinus, kad FABI 29 straipsnio 7 dalis (2015 m. gruodžio 22 d. redakcija, galiojusi iki 2016 m. gruodžio 31 d., 2015 m. gruodžio 22 d. redakcija, išgaliojusi 2017 m. sausio 1 d.) tiek, kiek pagal ją nurašomi reikalavimai dėl nusikalstamomis veikomis padarytos žalos atlyginimo, prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – Konstitucija) 30 straipsnio 2 daliai, konstituciniams teisingumo, teisinės valstybės principams. Šiame nutarime, be kita ko, konstatuota, kad fizinio asmens bankroto procesui būtų neteisinga nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuriuo nusikalstama veika žala padariusio asmens interesai, *inter alia* (be kita ko), io siekis grįžti į aktyvia ekonominę veiklą, būtų ginami labiau negu tokia žala patyrusio asmens teisės, t. y. jo teisė gauti teisingą patirtos žalos atlyginimą, kuriuo bent iš dalies būtų atkurta padėtis, buvusi iki nusikalstamos veikos padarymo. Tokiu teisiniu reguliavimu, kai, pasibaigus fizinio asmens bankroto procesui, lie nepatenkinti reikalavimai atlyginti nusikalstama veika padaryta žala nurašomi, būtų sudaromos prielaidos žala padariusiam asmeniui turėti naudos iš savo padarytos nusikalstamos veikos (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 31 d. nutartis civilinėje byloje [Nr. e3K-3-72-1075/2021](#), 34 punktas).
17. Taigi, pagal FABI 29 straipsnio 7 dalį pasibaigus fizinio asmens bankroto procesui negali būti nurašomi reikalavimai atlyginti žalą, kuri yra pareiškėjo padarytos nusikalstamos veikos pasekmė. Atitinkamai, taikant šią teisės normą, visų pirma, būtina konstatuoti, kad pareiškėjas yra padaręs nusikalstama veika. Antariama teisės norma turi būti aiškinama ir taikoma kartu su pagrindiniais konstituciniais principais, *inter alia*, Konstitucijos 31 straipsnyje įtvirtintu nekaltumo prezumpcijos principu, pagal kuriu asmuo laikomas nekaltu, kol jo kaltumas nėra įrodytas įstatymo numatyta tvarka ir pripažintas įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu. Nesant įsiteisėjusio teismo nuosprendžio, kuriuo pareiškėjas pripažintas kaltu padaręs nusikalstama veika, nėra teisinio pagrindo pareiškėjui reikšiamus reikalavimus vertinti kaip reikalavimus dėl nusikalstama veika padarytos žalos atlyginimo pagal FABI 29 straipsnio 7 dalį.
18. Apibendrinama išdėstyti argumentus teisėjų kolegija išaiškina, jog tam, kad tam tikras reikalavimas būtų pripažintas reikalavimu dėl nusikalstama veika padarytos žalos atlyginimo pagal FABI 29 straipsnio 7 dalį, teismas turi nustatyti, kad: 1) yra priimtas ir įsiteisėjęs teismo nuosprendis, kuriuo pareiškėjas pripažintas kaltu padaręs nusikalstama veika, 2) reikšiamas reikalavimas yra susijęs su šia nusikalstama veika padarytos žalos atlyginimu. Toks aiškinimas, be kita ko, atitinka kasacinio teismo formuojamą praktiką, pagal kurią FABI 29 straipsnio 7 dalyje išdėstyti reikalavimai, kurie turi būti vykdomi net ir pasibaigus fizinio asmens bankroto procesui, sąrašas negali būti aiškinamas plačiai (šios nutarties 15 punktas).
19. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad pareiškėjas neįvykdė prievolės Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės sumokėti 162 312,04 Eur akcizo mokestį už pareiškėjo gabentame krovinyje rastus paslėptus tabako gaminius. Byloje nenustatyta, kad pareiškėjas būtų nuteistas už nusikalstamas veikas, susijusias su nurodytu tabako gaminių gabenimu, jo skola Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės yra mokesinė prievolė. Atsižvelgdama į tai teisėjų kolegija pripažįsta teisiskai pagrįstais pareiškėjo kasacinio skundo argumentus, kad bylą nagrinėję teismai skolą Vokietijos Federacinės Respublikos federalinei muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės nepagrįstai vertino kaip reikalavinį dėl žalos, padarytos nusikalstama veika, atlyginimo, kuris baigus fizinio asmens bankroto procesą negali būti nurašomas.
20. Teisėjų kolegija neturi pagrindo pritarti apeliacinės instancijos teismo išvadai, kad vien ta aplinkybė, jog teisės aktuose yra nustatyta administracinė ir (ar) baudžiamoji atsakomybė už pareigos apskaiciuoti akcizo mokestį už tabaką vengimą, yra pakankama pripažinti, kad pareiškėjo mokesinė skola Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybai prie Hanoverio centrinės muitinės negali būti nurašyta pagal FABI 29 straipsnio 7 dalį. Toks FABI 29 straipsnio 7 dalies aiškinimas iš esmės reikštų, kad asmuo yra pripažįstamas kaltu padaręs nusikalstama veika bankroto bylos jam iškėlimo klausimą nagrinėjančio teismo, nesilaikant įstatyme įtvirtintų būtinųjų baudžiamojo proceso garantijų (šios nutarties 17 punktas).
21. Remdamasi nurodytais motyvais, teisėjų kolegija nusprendžia, kad bylą nagrinėję teismai neteisingai, nukrypdami nuo kasacinio teismo šiuo klausimu formuojamos praktikos, aiškino ir taikė FABI normas, reglamentuojančias kreditorių reikalavimus, kurie negali būti nurašomi baigus fizinio asmens bankroto procesą, ir dėl šios priežasties netinkamai vertino pareiškėjo nemokumą kaip vieną iš fizinio asmens bankroto sąlygų. Tai yra pagrindas patenkinti pareiškėjo kasacinį skundą ir panaikinti skundžiamus teismų procesinius sprendimus.
22. Remiantis [CPK](#) 360 straipsniu, kasacinis teismas sprendimą ar nutartį visą arba iš dalies panaikina ir perduoda bylą iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teismui, jeigu yra konstatuojami absoliutūs sprendimo ar nutarties negaliojimo pagrindai, nurodyti šio kodekso 329 straipsnio 2 ir 3 dalyse. Byla gali būti perduodama nagrinėti pirmosios instancijos teismui taip pat nustačius esminius proceso teisės normų pažeidimus, kurie negali būti pašalinti apeliacinės instancijos teisme. Nustačius, kad bylą nagrinėję teismai neteisingai įvertinę pareiškėjo nemokumą iš esmės nevertino kitų jo bankroto bylos iškėlimo sąlygų, tai yra pagrindas perduoti klausimą dėl bankroto bylos iškėlimo pareiškėjui iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teismui.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 5 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Šiaulių apylinkės teismo 2021 m. gruodžio 15 d. nutartį ir Šiaulių apygardos teismo 2022 m. vasario 2 d. nutartį panaikinti ir perduoti klausimą dėl bankroto bylos iškėlimo pareiškėjui K. A. iš naujo nagrinėti pirmosios instancijos teismui.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Goda Ambrasaitė-Balynienė

Andžej Maciejewski

